

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 01/07/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 174

Hòa Thượng nói chúng ta ở trong cõi Ta Bà đầy đau khổ này thì đừng suy nghĩ rằng chúng ta chỉ có một mình. Chư Phật Bồ Tát luôn ở bên chúng ta. Chỉ cần chúng ta có ý định giác ngộ, chân thật tiếp nhận thì các Ngài sẽ liền đến vì ta mà tiếp độ. “*Phật Bồ Tát mỗi niệm luôn vì chúng sanh mà lo nghĩ còn chúng sanh thì mỗi niệm đều vì chính mình*”, Hòa Thượng khẳng định.

Có những việc tưởng chừng như dễ làm nhưng chúng ta lại thấy khó quá. Mấu chốt giải quyết vấn đề này là hãy chân thật phát tâm “*vì chúng sanh mà lo nghĩ*” thì tự khắc mọi sự mọi việc đều có Phật và Bồ Tát, long thiên hộ pháp an bài. Chúng ta học Phật mà không có sự giải thoát, an vui chân thật thì phải quán xét lại mình. Nếu chúng ta đồng tâm, đồng nguyện với Phật thì cũng sẽ giải thoát, an vui y như Phật.

Tuy nhiên, nhiều người miệng thì nói “*Tin*” nhưng trong tâm lại không “*Tin*” điều đó. Hòa Thượng nói khi chúng ta phát tâm niệm Phật rồi thì từ lúc niệm Phật, chúng ta phải có niềm “*Tin*” rằng mọi sự sắp xếp trong cuộc sống này đều là do Phật A Di Đà đã vì chúng ta mà an bài. Thậm chí, cơm ăn, áo mặc, nhà ở cũng được an bài. Việc này phải là người chân thật thể hội mới có thể “*Tin*” được.

Bản thân tôi từ xưa đều không cưỡng cầu mà thật sự tùy duyên để làm. Nhưng đến lúc này, mọi sự mọi việc, càng lúc càng nhiều. Lúc tôi không muốn mở rộng thì có người lại mong muốn tôi làm tiếp. Mọi người thấy, tôi đã bắt đầu quay trở lại với công tác dịch thuật, hiện đang kiện toàn lại server để chuyển tải được những đĩa giảng của Hòa Thượng thông suốt đến những người có nhu cầu. Hòa Thượng nói: “*Phật pháp trong thời hiện đại không phải là đạo tràng trên mặt đất mà là đạo tràng trên không gian, trên đường truyền.*” Như vậy không phiền phức, không cần phải chào hỏi, ai thích nghe thì vào, không thích nghe thì đi ra, mọi sự rất tự tại.

Chúng ta đã phát tâm niệm Phật rồi thì chúng ta phải tin rằng mọi sự mọi việc đều có Phật, Bồ Tát, long thiên hộ pháp an bài. Hôm trước, tôi phát tâm tiếp tục dịch bộ Tịnh Độ Đại Kinh Khoa Chú, công việc mà cách đây 8-10 năm tôi đang dịch dở dang 10 đĩa, bây giờ còn khoảng 900 đĩa. Trước kia, tôi phải nhờ người hỗ trợ nhưng hiện tại khi tôi phát tâm làm, tôi không kêu gọi ai mà chỉ nói với mấy chú: “*Chúng ta hãy cùng làm, chân thành mà làm!*”

Mới phát tâm như vậy mà đã có hai “*Bồ Tát*” đến, mọi việc trở lên dễ dàng. Từ 2014, do có cơn bạo bệnh thập tử nhất sinh khiến tôi không thể tiếp tục với công tác dịch thuật. Hiện tại, vừa khởi tâm bắt đầu làm thì dường như mọi việc đã có sự an bài của Phật Bồ Tát, long thiên hộ pháp. Cho nên, quan trọng là chúng ta có chân thành phát tâm hay không?

Chúng ta phải tư duy lời dạy của Hòa Thượng: “*Phật Bồ Tát mỗi niệm không quên chúng sanh, còn chúng sanh thì mỗi niệm không quên chính mình*”. “*Chính mình*” phải hiểu là việc của mình, người của mình, cái của mình v.v. Có “*ta*” rồi thì có “*cái của ta*” và nhiều thứ hệ lụy ở đằng sau. Một khi vượt qua được “*cái ta*” thì nhiều việc sẽ trở nên rất phi thường. Chỉ cần quên mình thì phi thường, có ý niệm về mình thì trở nên tầm thường.

Khi tôi phát tâm trở lại công tác dịch thuật, lúc ấy chỉ có mình tôi, tôi đã nói các chú sửa máy tính mới chỉ với một suy nghĩ là Hòa Thượng đã vãng sanh, việc dịch thuật 900 đĩa Tịnh Độ Đại Kinh Khoa Chú này trong 10-11 năm tới cũng là đề mạch pháp của Hòa Thượng được lưu chuyển. Khi đã phát tâm thì tôi mới quan sát trên trang web Tinhkhongphapngu.net thì thấy số lượng truy cập một tháng là hơn 3 triệu lượt xem, bằng lượt truy cập của 3,4 năm đầu trang web được mở ra. Điều này cho thấy nhu cầu của chúng sinh là rất lớn.

Không phải vì lượng truy cập đông nên tôi quay trở lại mà việc phát tâm làm có trước khi tôi nắm được số lượng truy cập. Cho nên chỉ cần phát tâm “*vì chúng sanh mà lo nghĩ*” thì chúng ta trở nên phi thường. Hòa Thượng đã từng nói từ rất lâu rằng: “*Chỉ cần bạn phát tâm làm, còn mọi sự mọi việc để Phật và Bồ Tát lo*”. Qua trải nghiệm thực tế bản thân, đến lúc này tôi hoàn toàn tin vào lời dạy này.

Hiện tại, tôi đang nghĩ đến việc kiện toàn, nâng cấp lại các trang HanhThien2016 và PhapHanh để cho người xem không bị chướng ngại bởi quảng cáo. Cách đây 10 năm tôi đã không biết gì về website nhưng tôi nghe lời dạy của Hòa Thượng nên tiếp nhận và nghĩ ngay đến việc xây dựng trang web. Cho nên chỉ cần chân thật phát tâm “*vì chúng sanh mà lo nghĩ*” thì việc lợi ích chúng sanh rất đa dạng, rất nhiều việc để làm.

Hai ngày chúng ta tổ chức trại hè cho 500 em học sinh ở Gia Lai rất thiết thực và bổ ích cho các con đã khiến nhiều người rất ngạc nhiên và đầy cảm xúc vì tại sao lại có những con người làm được những công việc phi thường như vậy. Sau khi kết thúc trại hè, các Phụ huynh và các con ra về, các Thầy Cô vẫn còn ở lại để làm nốt các công việc và đến hôm nay các Thầy Cô mới về đến nhà, rồi lại tiếp tục làm việc.

Trại hè diễn ra trong bối cảnh giới trẻ ngày nay học đòi làm sang cho dù Cha Mẹ thì nghèo khó và có hiện tượng xã hội phổ biến là các em hút thuốc lá điện tử rất nhiều. Trong trại hè, chúng ta có mời các cán bộ ban ngành nói về sự độc hại của các hiện

tượng trên cho các em. Các em im phăng phắc và rất chú tâm. Nếu có sự vất vả nhưng có thể kiến tạo cho cuộc đời của một con người tốt thì sự vất vả ấy thật xứng đáng!

Có người không biết làm gì để lợi ích chúng sanh và đã đặt câu hỏi này cho tôi. Họ quá rảnh nên buồn chán trong khi chúng ta làm không hết việc. Giải quyết chuyện này thì chỉ cần phát tâm “*vì chúng sanh phục vụ*” một cách vô tư vô cầu, làm việc không có phí, không vì danh, không vì lợi mà chấp nhận tổn tiền của, tổn hơi sức. Nếu nhận phí tổ chức thì chưa chắc đã làm được là do có chia đều phí cho các thành viên không? Nếu không chia đều thì trong số thành viên sẽ có người chệnh mảng. Cách làm của chúng ta là không có phí cho nên mọi người từ trên xuống dưới đều hy sinh phụng hiến, đồng tâm, đồng nguyện, đồng hạnh. Đây là việc khó!

Bài học hôm nay, Hòa Thượng có nhắc đến việc khó này. Ngài nói đến “*Đồng luân bằng hữ*”, trong đó “*bằng*” là đồng học, “*hữ*” là đồng chí hướng. “*Bằng hữ*” là đồng học, đồng chí hướng. Ngài nói: “***Cùng một chí hướng là đồng tâm đồng nguyện, quan hệ đó rất là mật thiết. Đồng một chí hướng tức là đồng luân tận hư không khắp pháp giới tất cả chúng sanh chính là mình và mình là tất cả chúng sanh, không có phân biệt***”. Phục vụ cho người chính là phục vụ cho mình. Người hạnh phúc là mình hạnh phúc.

Hòa Thượng nói: “***Tất cả người niệm Phật đều là đồng luân (đồng chí hướng, đồng học) với Bồ Tát Đại Thế Chí, đồng luân với 52 cấp bậc Bồ Tát trên Kinh Hoa Nghiêm. Trong 52 cấp bậc Bồ Tát thì mỗi một cấp đều có vô lượng vô biên Bồ Tát. Người chân thật lão thật niệm Phật, phát tâm chuyên tu chuyên hoằng thì đều đồng luân ở trong 52 vị thứ này***”. Vậy nên nếu chúng ta chân thật phát tâm thì mình đồng hàng với một trong 52 vị thứ Bồ Tát này.

Từ đây cho thấy chúng ta là Bồ Tát hay phàm phu đều ở trong một niệm. Các Ngài là Phật, Bồ Tát vì khởi tâm động niệm đều “*vì chúng sanh mà lo nghĩ*”. Còn chúng ta khởi niệm là “*vì mình mà lo nghĩ*” nên làm phàm phu. Chúng ta hay xét xem chướng ngại đến từ nơi đâu? Câu trả lời là chướng ngại không đến từ bên ngoài mà từ chính chúng ta. “*Danh vọng lợi dưỡng, ảo danh ảo lợi*” mà chúng ta đang chìm đắm đã chướng ngại chính mình trở thành Phật Bồ Tát, vì vậy, mọi việc chúng ta làm hoặc là không hanh thông hoặc là có thành công nhưng không viên mãn. Chúng ta tiếp tục quán sát mọi thành công chúng ta có được có phải do tài năng của mình không? Thành công là nhờ sức cộng hưởng của những con người đồng tâm, đồng nguyện, đồng hạnh.

Hòa Thượng giảng đồng luân là cùng một chí hướng, cùng nhau học tập. Đồng luân là trong đoàn thể, mọi người có tâm như nhau, cùng hy sinh phụng hiến. Chúng ta hiện học Phật pháp Đại Thừa, học chuẩn mực Thánh Hiền và chúng ta lan tỏa chuẩn mực Thánh Hiền trên tâm Đại thừa, trên tâm Đại Từ Bi, tâm rộng lớn, vô tư vô cầu thì một khi đã làm sẽ chắc chắn thành công. Làm mà không thành công là do ở một khâu nào đó đã có người không tròn bổn phận.

Chỉ cần một người không cùng chí hướng, không quen với việc vô tư vô cầu, không quen với cường độ làm việc quên mình như chúng ta thì công việc người đó làm sẽ có chướng ngại, nếu vô tư vô cầu thì mọi việc mới hanh thông. Ở Diên Biên, chúng ta thiếu người nhưng hầu hết những người tham gia đều phát tâm vô tư vô cầu nên thành công viên mãn. Chỉ cần chúng ta dẹp đi “*tự tư tự lợi*”, “*được mất*”, “*thành bại*”, “*tốt xấu*”, “*honor thua*”, chỉ cần bằng tâm chân thành phục vụ chúng sanh, không cần so sánh cái tốt này với cái tốt kia thì sẽ nhất định gặt hái được thành công.

Một số người học Phật pháp mà còn khởi lên ý niệm là làm việc như thế sẽ bị thiệt thòi, bị lỗ. Ý niệm này sẽ khiến họ bị chướng ngại. Hòa Thượng nói rằng trong vòm trời này không sót một mảy bụi. Những gì chúng ta làm không tính bằng tiền thì tính bằng phước báu. Trước đây, tôi từng dạy học rồi xây dựng website để mọi người được học tiếng Hán. Tôi còn tặng giáo trình Nhi Đồng Học Phật cho mọi người, cho nên, biết bao nhiêu học trò vẫn nhớ đến Thầy. Rõ ràng mọi việc chúng ta làm không mất vào đâu.

Hòa Thượng lại nhắc đến các vị thứ Thập Tín, Thập Trụ, Thập Hồi Hướng, Thập Địa rồi Đăng Giác và Diệu Giác. Ở đây Hòa Thượng nói đến “*Thập Tín*”, trong đó “*Tín*” là lòng tin làm Phật. Quan trọng nhất là học Phật, học Bồ Tát, học Thánh Hiền là để đi làm Phật, làm Bồ Tát, làm Thánh Hiền. Chứ không phải học để tô điểm cuộc đời có chút hoa cỏ.

Từ buổi sáng thức dậy cho đến chiều, khởi tâm động niệm của chúng ta dần dần nghĩ cho người khác, không còn nghĩ cho mình nữa. Suy nghĩ ấy rất tự nhiên, không gượng ép cưỡng cầu. Thầy Thái từng dạy chúng ta rằng ít nhất một ngày chúng ta phải làm được một việc thiện, một năm sẽ có 365 việc thiện. Nếu một ngày 2,3 việc thiện thì sao? Con số đó không nhỏ. Còn nếu người nào toàn tâm cả ngày từ sáng đến tối chỉ nghĩ đến chúng sanh thì đã đạt tâm thuần thiện thuần tịnh thì chính họ sẽ là Phật, là Bồ Tát.

Hòa Thượng nói: “*Tín tâm là có lòng tin để làm Phật tức là mình niệm Phật để thành Phật, nghĩ đến Phật nhất định thành Phật.*” Hòa Thượng từng kể có một ông họa sĩ vẽ ngựa mà ngủ trưa ông biến thành ngựa. Tâm khảm luôn nghĩ đến ngựa mà còn biến thành ngựa. Nghĩ đến Phật không thành Phật được hay sao? Thật vậy, ai đó có tâm, nguyện, hạnh đều như Phật, tâm của Phật, nguyện của Phật, hạnh của Phật và làm đúng như vậy thì họ chính là Phật.

Hòa Thượng lại nhắc: “*Pháp môn niệm Phật có tín nguyện hạnh. Tin sâu, nguyện thiết, hạnh miên mật.*” “*Nguyện thiết*” là đời này chỉ có thế giới Tây Phương Cực Lạc mới là chỗ chúng ta quay về còn tất cả mong cầu ở thế gian đều là giả, mọi sự mọi việc đều do phước báu sẽ an bài. Mọi sự mọi việc chỉ cần dụng tâm chân thành là được, không cần ủy thác hay cầu nguyện.

Như vườn rau mấy ngày nay bị nhiễm khuẩn thì tôi phải dọn hết cây cải con, rửa sạch ống, phơi 3 ngày, sau đó xả nước lần cuối, rồi cho cây con lên trồng tiếp. Phải thật làm chứ đâu phải cầu nguyện rồi cứ để đó tốt xấu mặc kệ được! Cho nên, trong cuộc sống cũng như trong tu tập, chỉ cần làm đúng nguyên lý nguyên tắc, không có sự ỷ lại nương nhờ thì mới có thành công.

“*Hạnh miên mật*” là mọi việc đều làm miên mật chứ không phải chỉ tu hành mới miên mật. Có người hiểu nhầm rằng một ngày niệm Phật 3 thời là hành miên mật, còn mọi thứ khác đều hời hợt. Đã nói là tâm miên mật thì mọi thứ đều miên mật, làm được một cách tốt nhất! Không thể có chuyện mình thích thì miên mật, không thích thì không miên mật. Nếu như vậy thì mình đã có rất nhiều tâm.

Hòa Thượng nói: “***Trong tam tư lương “Tín Nguyện Hạnh” của Tịnh Độ thì Tín tâm (niềm tin) là thứ nhất***”. “Tín” là bước khởi đầu, trước nhất chúng ta khởi được niềm tin đối với Phật, đối với Thánh Hiền. Nhưng “Tín” không dừng lại ở đó, “Tín” rồi phải “Hiểu” (Giải), “Hiểu” để chứng thực cái “Tín” của mình có đúng không? “Hiểu” rồi phải “Làm” (Hành). “Làm” để chứng thực cái “Hiểu” của mình là đúng hay sai? “Làm” rồi có “Kết Quả” (Chứng) không? Có “Kết Quả” rồi mới biết cái “Tín” của mình là không sai, là chứng thực cái “Hiểu” của mình là đúng. Có người “Tín” mù quáng, “Làm” mù quáng, “Kết Quả” không có.

Hòa Thượng tiếp lời “***Trong Kinh A Di Đà yếu giải còn giảng giải cho chúng ta 6 loại tin: Tin tự, tin tha, tin nhân, tin quả, tin sự, tin lý***”. “Tin tự”: là tin chính mình; “Tin tha”: là tin Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền. “Tin nhân quả, tin sự lý” là sự lý viên dung và nhân quả thì phù hợp, làm gì có chuyện gieo hạt cải lại nhận được trái dưa. Hằng ngày Phật dạy chúng ta tu hành, làm thiện nhưng chúng ta không làm song lúc nào cũng muốn bình an, mạnh giỏi, mua may, bán đắt thì chẳng phải là chúng ta gieo hạt tiêu, hạt ớt mà mong ra trái cà phê. Muốn tốt thì hằng ngày phải tu thiện, tích công bồi đức!

Hòa Thượng nói: “***Trong sáu loại tin này thì tin thứ nhất là tin chính mình***.” Tin rằng mình học Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền là có đủ năng lực làm Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền. Đừng bao giờ tự ti, không nên ruồng rẫy mình cho rằng mình không có các năng lực đó. Hòa Thượng nói: “***Tin thứ hai là tin tha. Tin chính mình có thể thành Phật, tâm này là Phật, tâm này làm Phật. Trên Kinh nói rằng tất cả chúng sanh vốn dĩ thành Phật***.” Việc tin Phật có sẵn trong mỗi chúng ta, chúng ta có thể thể hội được điều này.

Ngài tiếp lời: “***Chúng ta phát tâm niệm Phật là đã phát tâm đi làm Phật***”. Có người nói với mọi người là mọi người không tin có Phật A Di Đà à? Vậy thì tôi sẽ niệm Phật, thành Phật A Di Đà cho mọi người xem! Rõ ràng Hòa Thượng Hải Hiền đã minh chứng điều này. Cô Lưu Tô Thanh cũng đã tự tại vãng sanh. Ở ngay Việt Nam chúng ta có Hòa Thượng Tịnh Thuận trước khi viên tịch, Ngài vẫn để lại bài kệ: “*Đừng tu quanh tu quẹo, đừng tu lợi tu danh, đừng tu gian tu dối, đừng tu dục tu tình*”. Ngài dặn

mọi người sau khi Ngài viên tịch thì đừng có làm đám tang, đừng mua hòm rương cho đẹp, thân này chỉ là bị thịt thối mà thôi. Cho nên hành động của Ngài cho thấy không dễ gì có người có tâm buông xả như vậy./.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!